

Tupižnica – divlja lepotica

Uspion na mističnu planinu Rtanj u maju mesecu 2018.godine, njegovom severnom stranom, bio je za mene svojevrsan poduhvat i doživljaj za pamćenje. Dok smo stajali na njegovom najvišem vrhu "Šiljku" i posmatrali, u daljini, greben od krečnjačkih stena, komentarisla sam kako bi bilo dobro popeti se i na tu planinu. Još jedna lepotica istočne Srbije kao da mi je u tom trenutku raširila ruke i zvala me u svoj zagrljaj.

Tupižnica me je čekala godinu dana. Da, tačno godinu dana od našeg prvog gledanja. Ona se nalazi između Rtnja i meni najdraže Stare planine. Okružena je Zaječarskom i Knjaževačkom kotlinom. Da bismo se popeli na nju, morali smo da dođemo dan

ranije iz Subotice i da prespavamo u planinarskom domu na Grzi, a onda da poranimo i odemo do sela Bučje, odakle započinje uspon. Staza koja vodi od podnožja do vrha Grabovac, na 1160 metara nadmorske visine prelazi se za oko tri sata i može se po težini podeliti na tri etape.

Od početka penjanja, pa do kraja je skoro konstantan uspon. Negde je lakše, a negde teže.

Najlakše je u prvom delu gde smo se kretali šumskim, kolskim puteljkom, kojim može da se prođe i dobrim terencem. Za mene, kao i za većinu iz grupe, to je bilo kao lagana pesma. Okruženje prelepo tako da sam u jednom trenutku poželela da legnem na prvu livadu i zaspim opijena mirisima. Istovremeno, moram da primetim da je ova lepotica prilično divlja. Zapažam i da je veoma dobro markirana i da bez bojazni da ćete se izgubiti, možete da krenete na njen vrh.

Sa tog puteljka staza naglo skreće u desno i ulazi u gustu šumu i odmah nas časti sa jačim usponom. Ulazak u šumu i promena pejzaža su kod mene imali efekat buđenja, prenela sam se kao iz sna. Stenje u šumi, kamenje ispod nogu, šuma u kojoj ne preovladava samo jedna vrsta drveta. Ovde je sve nekako pomešano. Šumski prekrivač Tupižnice je veličanstven. Toliko različitih vrsta visokih drveta i ono po čemu je najviše prepoznatljiva, jorgovani. Svake godine, treće nedelje u mesecu maju, održavaju se dani jorgovana na Tupižnici. Kamen, drvo i svi ti opijajući mirisi, imali su na mene uticaj poput nekog energetskog pića. Iz tog razloga sam sa neverovatnom lakoćom prešla drugu trećinu staze i samo mi je pogled, koji je pucao na celu okolinu govorio da sam izašla na greben.

Došli smo na najteži, ali i na najatraktivniji deo staze. Izlaskom na krečnjačke stene više nisam osećala nikakav napor, samo me je neka sila vodila od jednog do drugog vidikovca i sve lepšeg i šireg pogleda na horizont. Kao Super Marijo, skakutala sam po stenama i stremila prema pećurci na vrhu. Sa visokih stena pogledom upijam livade, njive, sela, gradove, vrhove planina. Rtanj mi je najbliži. Gledajući taj nestvarni prizor u pravcu njega, postavila sam sebi jedno pitanje: "Da li su ove dve planine neki rod ili su bili ljubavnici koji su u jednom trenutku na surov način razdvojeni?" Sazdani su od istog materijala. I na jednoj i na drugoj rastu iste biljke. Njena zapadna strana koja gleda prema njemu je kao nožem odsečena, sa puno vrtača, a njegov vrh kao da je nagnut prema njoj i nekako, kao da čekaju trenutak da se ponovo spoje. A možda, to samo Rtanj utiče na moju maštu ili me zove da mu ponovo dođem u pohode. Sve je moguće.

List

Information

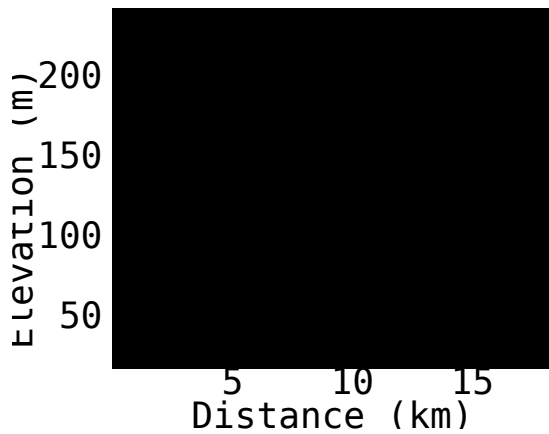
Click following button or element on the map to see information about it.

[Lf Hiker](#) | [E.Pointal](#) contributor

Tupiznica

[GPX](#)

Profile

No data elevation

Name: *No data*

Distance: *No data*

Minimum elevation: *No data*

Maximum elevation: *No data*

Elevation gain: *No data*

Elevation loss: *No data*

Duration: *No data*

Description

An exceptionnal trail trough

Iz tog mog maštanja, opčinjenu lepotama prizora i zanetu maštanjem o nekoj novoj akciji, probudišeme me glasovi: pečurka!!!. Da, na vrhu Tupižnice je velika kamena pečurka, obojena u crveno. Po tom simbolu se prepoznaje ovaj vrh. Napravila sam nekoliko fotografija, jela i zauzela pozu za osmatranje i opuštanje pre početka spusta. Kakav konfor! Stena u obliku najbolje fotelje i drvo, kao bogom dano, na koje mogu da podignem noge. Petnaest minuta u ovom položaju, na ovom vazduhu, u miru i tišini, bili su dovoljni da se potpuno osvežim. To je taj drugi svet, suživot sa prirodom, ispunjen mirom i dubokim poštovanjem prema onome što nam ona nudi. Onaj ko voli prirodu i odgovorno se ponaša prema njoj, može da očekuje od nje mnogo blagodeti.

Lagani povratak sa vrha u podnožije ove predivne i spokojne planine vodi nas preko livada prepunih mirisnog i lekovitog bilja. Okružena sam ljubičastim planinskim orhidejama, žutom ivom, crvenim božurima... I ponovo ljubičasto, ali sada izop, u narodu poznat kao miloduh. Čubar, divlja nana i majčina dušica se još nisu rascvetali. Na skoro svakom kamenu rastu čuvarkuće. Jorgovani na sve strane, čitava šuma, a onda žuti zečiji trn. Sve pomešano, boje i mirisi. Dok hodate, uzmete u ruku nekoliko mirisnih biljaka, protrljate ih i odradite aromaterapiju. Pored boja i mirisa, uživanju su svoj doprinos dale ptice svojim cvrkutanjem i pesmom.

Spust je trajao skoro tri sata. Sunce je pržilo i bila sam crvena kao rak. Napravljen je krug i ponovo smo se našli u selu Bučje. U crkvenoj porti je česma iz koje teče ledena voda. Prava blagodet! Osvežismo se i siđosmo u centar sela. Prodavnica radi. Ustvari, to je tri u jedan: prodavnica, kafana i poljoprivredna apoteka. U prodavnici kupujem kiselo

mleko za sprženu kožu, a kafu i sladoled za osveženje. U poljoprivrednoj apoteci mi nije trebalo ništa. Ponovo sedamo u autobu i vraćamo se na Grzu. Vozač nije planinario. Ostao je u selu. Kaže da mu je bilo lepo, da su ga seljani ugostili kao rod rođeni. Ne sumnjam, jer su i prema meni bili preljubazni.

Ako želite da osetite lekovito trnjenje, popnite se na hiljadu metara nadmorske visine. Planine na nas deluju lekovito, uče nas da ne budemo gordi, da imamo poštovanja, a daju nam moćnu energiju. Na većim nadmorskim visinama vazduh je kristalno čist, bez bakterija i alergena. Čist vazduh utiče povoljno na dotok kiseonika do vašeg mozga i na taj način popravlja pamćenje i sve mentalne funkcije.

Viša nadmorska visina donosi intenzivnije sunčanje, sunčevi zraci nas ljube žešće nego u podnožju. Moj nos, uši i ruke su to baš osetili. Savetujem vam da se dobro zaštitite. Koristite

naočare za sunce, kapu i dobru zaštitnu kremu i uživajte u lekovitosti planinskog sunca. Ono što je najlepše, planinsko sunce će podstaći hormone sreće u nama i u našim mislima.

Hvala ti bože na ovoj lepoti i ovim divnim ljudima sa kojima sam uživala penjući se na divlju i divnu Tupižnicu!

Autor: Milenković Mila